

AKADEMIKO KONSTANTINO JABLONSKIO ASMENINĖ BIBLIOTEKA: BIBLIOFILIJOS ASPIRACIJOS

DAIVA NARBUTIENĖ

Lietuvos mokslų akademijos biblioteka
Žygimantų g. 1/8, LT-2632 Vilnius, Lietuva
El. paštas: narbutienc@mab.lt

2002 metais buvo minimos akademiko Konstantino Jablonskio gimimo 110-osios metinės. Ši data gal ir nelabai apvali, bet dėl tam tikrų politinių sumetimų prieš dešimtį metų garbingas šimtmečio jubiliejus buvo lyg ir pamirštas, jei neminėsime Vytauto Merkio parašytos K. Jablonskiui skirtos knygelės [7]. Sovietinių laikų mokslininkas, akademikas dėl suprantamų priežasčių mūsų dar vis sulaukia jei ne akivaizdaus neprielankumo, tai bent tylaus ignoravimo. Tačiau 110-osios K. Jablonskio gimimo metinės nuskambėjo plačiau: Lietuvos istorijos institutas organizavo mokslinę konferenciją, Lietuvos mokslų akademijos biblioteka surengė turiningą parodą, atskleidžiančią daugialypę mokslininko – istoriko, teisininko, botaniko, knygos istoriko, bibliografo, knygotyrininko, bibliofilo – veiklą. Būtent pastarasis veiklos aspektas ir rūpi šio straipsnio autorei. Kaip ir kiek bibliofilo interesai, jei tokių būta, galėjo lemti asmeninės bibliotekos komplektavimo pobūdį? Pagrindinis duomenų, padėsiančių atsakyti į šiuos klausimus, šaltinis – memorialinis K. Jablonskio fondas ir Lietuvos mokslų akademijos bibliotekos Tado Vrublevskio skaitykloje esantis kordelinis šio fondo katalogas.

Konstantinas Jablonskis gimė 1892 m. rugpjūčio 23 d. Latvijoje, Mintaujoje (dabar – Jelgava). Tėvas – mokytojas, lietuvių kalbininkas Jonas Jablonskis, motina – Konstancija Sketerytė-Jablonskienė. Krikštytas kataliku, suaugęs palinko prie mamos tikėjimo – evangelikų reformatų bendruomenės. Mokslus ėjo Pskove, Šiauliuose, Vilniuje, Panevėžyje. 1909 m. baigė Panevėžio realinę gimnaziją. 1909–1911 m. mokėsi Psichoneurologijos institute Peterburge. 1911–1916 m. studijavo teisę Maskvos universitete. 1916 m. rudenį–1917 m. pavasarį tarnavo carinės Rusijos kariuomenėje. 1919 m. pradžioje Tarybų Lietuvos vyriausybės paskirtas Centrinio istorijos archyvo vedėjas pavaduotoju. 1919 m. gegužę–1921 m. gegužę dirbo Lietuvos teisingumo ministerijoje referentu. 1919 m. pradėjo eiti prie Švietimo ministerijos įsteigtos Valstybės archeologijos komisijos senovės paminklams ir liekanoms globoti sekretoriaus pareigas, vėliau tapo šios komisijos pirmininku. 1921 m. rugsėjį–1922 m. liepą. Kaune dirbo taikos teisėju, 1922–1938 m. buvo Kauno apygardos teismo narys.

1923 m. paskirtas žurnalo „Mūsų senovė“ redaktoriumi. 1929 m. su grupe istorikų Kaune įsteigė Lietuvos istorijos draugiją. 1933 m. sausio 22 d. gavo Kauno universiteto Teisės fakulteto baigimo diplomą. Nuo 1935 m. dėstė Kauno, nuo 1940 m. – Vilniaus universitete. 1940 m. gruodį Vilniaus universitete suteiktas teisės mokslų daktaro laipsnis, 1941 m. balandžio 1 d. – profesoriaus vardas. Tų pačių metų balandžio 21 d. paskirtas Lietuvos TSR mokslų akademijos Istorijos instituto direktoriumi (pareigas ėjo iki birželio mėn. ir 1944 m. rugpjūčio 16 d.–1945 m. gegužės 15 d.). Nuo 1946 m. – instituto mokslinis bendradarbis. Nuo 1947 m. lapkričio iki mirties buvo Vilniaus universiteto mokslinės bibliotekos tarybos nariu. 1956 m. suteiktas akademiko vardas. K. Jablonskis mirė 1960 m. liepos 28 dieną.

Apie mokslininko asmeninę biblioteką yra rašęs V. Merkys pirmiau minėtoje knygoje. Joje sakoma, kad vien knygų akademikas turėjęs apie 12 tūkstančių [7, 141–143]. O štai kitas K. Jablonskio mokslinio palikimo tyrinėtojas Vladas Žukas teigia akademiko bibliotekoje buvus per 9000 leidinių: knygų, periodikos komplektų bei atskirų numerių, žemėlapių, natų ir kt. [9, 33]. Pastarojo memuarų knygoje K. Jablonskio biblioteka yra aptarta labai išsamiai: pateikiami statistiniai duomenys, išvardijami patys įdomiausi leidiniai, minimos retos ir senos knygos.

Visos V. Žuko nurodytos retenybės ir šiandien tebesaugomos Lietuvos mokslų akademijos bibliotekoje (toliau – LMAB), memorialiniame akademiko K. Jablonskio fonde. Šio fondo formavimo pradžia – 1964 m. gruodis. Tada LMAB gavo akademiko Konstantino Jablonskio knygų ir rankraščių rinkinį. O tikrąją įsteigimo data laikytini 1968 metai. Tuometinė LMAB Senų, retų spaudinių ir kartografinių leidinių skyriaus vedėja Nina Leškovičė nurodė, kad memorialiniame K. Jablonskio fonde saugomi 8538 spaudos vienetai (dokumentas yra Retų spaudinių skyriaus bylų archyve „Planai ir ataskaitos“, nr. 73). 1989–1990 m. ir pastaraisiais metais fondas buvo papildytas leidiniais, gautais iš mokslininko dukters Jūratės Umbrasienės ir kitų artimųjų. Dabar jame sukaupta ir sutvarkyta per 9000 egzempliorių. Memorialinis akademiko K. Jablonskio fondas yra aprašytas ir saugomas Retų spaudinių skyriuje.

Akademiko K. Jablonskio knygų rinkinys – universalaus pobūdžio mokslinė biblioteka. Joje sukaupta labai įvairi literatūra tiek teminiu, tiek tipologiniu aspektu. Greta čia vyraujančių istorijos, teisės, politikos, ekonomikos, kalbotyros veikalų randama botanikos, medicinos ir kitų gamtos mokslo darbų. K. Jablonskio bibliotekoje gausu oficialiųjų leidinių (ypač Lenkijos ir Lietuvos seimų nutarimų rinkinių), normatyvinių dokumentų, t. y. taisyklių, reglamentuojančių įvairių draugijų ir institucijų veiklą, informacinių knygų – žodynų, enciklopedijų, bibliografijos priemonių. K. Jablonskis mėgo gamtą: tai liudija ir jo bibliotekos knygos apie bitininkystę, augmeniją, gyvūniją. Palyginti nedaug grožinės literatūros leidinių. Geriausiai sukomplektuota Vydūno kūryba: rinkinyje išlikusios 23 šio autoriaus knygos. Turėjo Vaižganto raštus, kitų lietuvių autorių – J. Janonio, V. Krėvės, Maironio, B. Sruogos, A. Strazdo, Šat-

rijos Raganos, G. Petkevičaitės-Bitės, V. Pietario, M. Valančiaus, J. Vilkutaičio-Keturakio, Žemaitės kūrybinių ankstyvuosius leidimus. Tai iš tiesų mokslininko interesus atitinkanti biblioteka, kurioje sukomplektuota beveik visa darbai ir laisvalaikio reikalinga literatūra. Beje, šioje bibliotekoje matyti ir įvairiapusės mokslininko veiklos rezultatai – čia yra per 80 įvairiausių mokslo šakų disertacijų, kandidato laipsniui gauti autoreferatų.

Žinoma, tokią didelę ir turtingą biblioteką galėjo sukaupti žmogus, gebantis organizuoti sistemingą komplektavimo darbą. O tam buvo reikalingos ir pažintys, ir lėšos. Kai kurių turimų K. Jablonskio knygų kainas ir įsigijimo būdus (iš kokio knygyno, per kokį asmenį) liudija paties savininko sudaryti sąrašai [6]. Tikėtina, jog didžiąją itin vertingų knygų dalį mokslininkas bus įsigijęs gyvendamas Kaune 1919–1939 m. Čia tarpukariu suaktyvėjo organizuota bibliofilijos veikla, 1930 m. išaugusi į XXVII knygos mėgėjų draugiją, veikusią klubo principu. Nors K. Jablonskis nepriklausė klubui, tačiau bendraudamas su šios draugijos nariais Pauliumi Galaune, Marija Urbšiene, Vytautu Steponaičiu, broliais Biržiškėmis, galėjo dalintis bibliofilijos idėjomis. Kad nebuvo abejingas draugijos veiklai, rodo ir jo įsigytas leidinukas *XXVII knygos mėgėjų įstatai ir regulaminas* (Kaunas, 1933).

Žinias apie antikvariniuose knygynuose ar privačių asmenų namuose esamas knygas mokslininkas gaudavo iš tokių pat knygos mėgėjų – menotyrininko P. Galauinės, Panevėžio pedagogo Jurgio Elisono ir kt. Labiausiai senųjų lituanistinių knygų ir periodinių leidinių „medžioklėje“ talkino J. Elisonas, informuodamas Gerąjį (taip į Jablonskį kreipdavosi savo laiškuose) apie Panevėžio apskrityje išparduodamas bibliotekas [4].

K. Jablonskio knygų rinkinio komplektavimo motyvai visų pirma buvo nulemti mokslinės veiklos. Tačiau matyti ir tie asmeninės bibliotekos kaupimo bruožai, kurie būdingi bibliofilui – knygos bičiuliui, sistemingai ieškojusiam ir rinkusiam ne tik darbai reikalingas knygas, bet ir labai retus, senus leidinius, tapusius tikra jo bibliotekos pažiba. Nors kai kurios senosios knygos pagal turinį atitiko kolekcininko mokslinės veiklos kryptį, vis dėlto manytina, kad jos veikiau buvo savotiški bibliotekos eksponatai nei darbo priemonė.

Ypatingą K. Jablonskio knygų rinkinio klotą sudaro raritetai. Sąvokos apibrėžimas pateikiamas enciklopediniame knygotyros žodyne [5, 305]. Raritetus būtų galima suskirstyti į tris grupes. Pirmajai iš jų priklausytų senosios knygos, kurių šiandien žinomi tik keli ar vieninteliai išlikę egzemplioriai (*bibliografinės retenybės* ir *unikumai*).

Memorialiniame fonde saugoma apie 90 knygų lietuvių kalba, išėjusių XVII–XIX a. (iki 1984 m.), apie 100 spaudos draudimo laikotarpio leidinių. Apie 20 lietuviškų knygų, išleistų iki spaudos draudimo, išlikusių egzempliorių skaičius sukasi apie dešimtį. Tarp jų žinomas ir vienas unikumas. Tai XVIII a. religinių raštų lietuvių

kalba kūrėjo, pamokslininko ir teologijos dėstytojo Mykolo Olševskio (apie 1712–apie 1779) knygos *Broma, atverta ing viečnasį* aštuntasis leidimas, pasirodęs Vilniaus akademijos spaustuvėje 1789 m. Išlikęs K. Jablonskio fondo egzempliorius (saugojimo šifras K.J.1504) yra defektinis: trūksta knygos pabaigos.

Tarp retitetų lietuvių kalba dominuoja religinio turinio literatūra: Samuelio Bitnerio verstas ir 1701 m. Karaliaučiuje išleistas *Naujas Testamentas*, skirtas Rytų Prūsijos lietuviams, Jono Jaknavičiaus, Rapolo Jasikevičiaus, Jurgio Kasakauskio parengti ir XIX a. viduryje pakartotinai išleisti raštai. Tikra retenybė – 1820 m. bazilijonų spaustuvės maldaknygė *Altorius duchaunas*, pirmąkart išspausdinta Vilniaus pranciškonų spaustuvėje XVIII a. viduryje. Šios lietuviškosios maldų knygos leidimų būta labai daug, tačiau egzempliorių išliko vienetai. K. Jablonskio bibliotekoje esantis leidinys yra vienintelis išlikęs sveikas egzempliorius. Kitas žinomas egzempliorius, saugomas Vilniaus universiteto bibliotekoje, yra defektinis.

Iš pasaulietinės literatūros retitetų paminėtina ypač reta Motiejaus Pranciškaus Marcinskio gramatika lenkų kalbos besimokantiems lietuviams *Grammatyka polska dla Litwinów uczących się języka polskiego* (Suvalkai, 1833). Tarp lietuviškųjų retitetų – ir pamokantis veikalas *Naudinga bittiu knygele, taj yra Ajškos pamokimas* (Peterburgas, 1848). Tai – Danieliaus Gotlibo Zetegasto, gyvenusio XVIII–XIX šimtmečių sanvartoje, pirmosios lietuviškos knygelės apie bites trečiasis leidimas. Ypač retas Liudviko Rhesos parengto dainų rinkinio *Dainos, oder Litthauische Volkslieder gesammelt...* antrasis leidimas. K. Jablonskio fonde esantis *Dainų* rinkinys – vidurinis trijų kartu įrištų knygų aligatas. Pirmoji šio dirbtinio konvoliuto knyga – gerai žinomi 1845 m. Vilniuje, Juozapo Zavadzko spaustuvėje, išleisti Konstantino Sirvydo *Punktay sakimu*. Knyga kažkada yra priklausiusi K. Jablonskio tėvui – kalbininkui Jonui Jablonskiui. Tai liudija knygos priešlapyje esantis kuklus jo tėvo autografas.

Senųjų knygų užsienio kalba K. Jablonskio fonde – apie 200 egzempliorių. Tarp jų XVI a. leidinių – 9, XVII a. – 50. Čia saugomos XVIII a. Vilniaus akademijos spaustuvės retenybės lotynų ir lenkų kalbomis, pavyzdžiui, 1780 m. šios spaudos įmonės leidinių katalogas (K. Čepienės ir I. Petrauskienės bibliografijos rodyklėje nurodomas tik Jogailos universiteto bibliotekos Krokuvoje egzempliorius). O Jano Nepomuco Kossakowskio pamokslas, pasakytas Vaitkuškio bažnyčios šventinimo iškilmėse ir išspausdintas 1791 m. Vilniaus akademijos spaustuvėje, – šiandien tikra bibliografinė retenybė. Jis Vilniaus akademijos spaustuvės leidinių kataloge pateikiamas tik pagal šaltinių aprašą. Tuo tarpu *Lenkų bibliografijos* sudarytojams buvo žinomas vienintelis – tik Krasinskių knygų rinkinio – egzempliorius [1, 305; 3, 135]. Apskritai apmaudu, kad labai paplitusio *Katalogo* sudarytojos bus pamiršusios žvilgtelėti į memorialinį K. Jablonskio fondą, nes liko neužregistruoti visi čia saugomi Vilniaus akademijos leidiniai, išskyrus M. Olševskio *Bromą, atvertą ing viečnasį*. O tokių retitetų susidarytų apie dešimt.

K. Jablonskis kaupė XVI–XVIII a. Lenkijos ir kitų Europos šalių leidinius. Jo rinkinyje – XVI–XVII a. publikuoti istoriniai M. Kromerio, A. Gwagninio, C. Schutzo, R. Heidensteino, Ch. Hartknocho, M. Praetorijaus, A. Possevino, S. Orzechowskio veikalai. Tarp šių leidinių ypatingą vietą užima keturių dalių konvoliutas – Lietuvos, Lenkijos ir Rusijos pranciškonų veiklą atspindintys ir reglamentuojantys veikalai, iš kurių trys išspausdinti Vilniuje, pranciškonų spaustuvėje, vienas – Krokuvoje. Kaip žinoma, 1671 m. Vilniuje pradėjo veikti pranciškonų spaustuvė. Vienas iš pirmųjų šios įmonės leidinių – fundatoriaus Jokūbo Pranciškaus Dlusčio (m. 1683) lotyniškai parašytas veikalas *Lietuvos Didžiosios Kunigaikštijos Mažųjų Brolių konventualų senovė* [2]. Šiandien šis leidinys – bibliografinė retenybė (gal net ir unikumas). Šio leidinio nemini *Lenkų bibliografija*, kol kas jo nerasta nė vienoje kitoje bibliotekoje. Užuominą apie tokio veikalo egzistavimą randame Kamilio Kantako pateiktoje Jokūbo Pranciškaus Dlusčio biogramoje [8].

Kita K. Jablonskio fondo raritetų grupė – egzemplioriai su įžymių žmonių autografais. Tai knygų autorių dedikacijos bibliotekos savininkui ir donaciniai įrašai kitiems knygų kolekcininkams, kurių knygos vėliau pateko į K. Jablonskio biblioteką. Akademiko bibliotekoje išskirtinos autografuotos knygos šių žymių kultūros ir visuomenės veikėjų: bibliografo ir kultūros istoriko Vaclovo Biržiškos, jo brolio – literatūros istoriko, Lietuvos Nepriklausomybės akto signataro Mykolo Biržiškos, vertėjo ir kraštotyrininko Pelikso Bugailiško, literatūros istoriko Vinco Maciūno, lietuvių kalbininko Juozo Balčikonio, vokiečių literatūros profesoriaus Juozo Ereto, numizmato Povilo Karazijos, pedagogo Augustino Jakučionio, bibliografų Vlodo Abramavičiaus, Izidoriaus Kisino, Vytauto Steponaičio, Marijos Urbšienės, teisininko Augustino Janulaičio, menotylininko Pauliaus Galaunės, rašytojo Vaižganto, hidrologo Stepono Kolupailos, lenkų istoriko Władysława Semkowicziaus ir kt.

Iškalbingi donaciniai įrašai senesnių knygų rinkinių savininkams. Bibliografinė retenybė laikytinas Jano Chodzkos apysakos *Jonas iz Swistoczes* leidimo lietuvių kalba (Vilnius, 1823) egzempliorius. Jame yra vertėjo Juozapo Rupeikos įrašas Žemaičių vyskupijos sufraganui Simonui Giedraičiui. J. Rupeika (apie 1786–1854) ėjo bažnytinės pareigas Žemaičių vyskupijoje. Deja, kūrinio į lietuvių kalbą vertėjas pasirašo lenkiškai. Knygos priešlapyje yra ir vėlesnio savininko kunigo Antano Juzumovičiaus (Ks. A. Juzumowicz) autografas (saugojimo šifras K.J. 1786; egzempliorius puikiai išsilaikęs, knygos kraštai paauksuoti).

K. Jablonskio bibliotekoje yra inžinieriaus Tado Šulco kolegai J. Galiniui dedikuota knyga, Jonui Jablonskiui dovanotų knygų, pavyzdžiui, Klaipėdos krašto pedagogo Miko Šlažos vokiško lietuvių kalbos vadovėlio leidimas (Klaipėda, 1925).

Trečia, ypač gausi raritetų grupė – egzemplioriai su provenienciniais knygų ženkais ir marginalijomis. Dalis knygų K. Jablonskiui bus atitekę iš tėvo bibliotekos. Tai rodo kai kuriuose egzemplioriuose esantys J. Jablonskio autografai (saugojimo šifrai

K.J. 1532, K.J. 7341, K.J. 1622(?), K.J. 1795). Senosios knygos turi XVI–XVIII a. asmeninių bei institucinių bibliotekų nuosavybės ženklų. Štai šiandien labai reta 1591 m. Vilniuje išspausdinta Grzegorz'o iš Żarnovo *Obrona postylle ewangelickiey* kadaise yra priklausiusi Vilniaus evangelikų reformatų sinodo bibliotekai, o 1587 m. Antonijaus Possevino *Moscovia* turi Poznanės jezuitų kolegijos įrašą. Iš senųjų asmeninių knygų rinkinių minėtinos kelios Trakų pakamariui Steponui Dominikui Römeriui (1721–1793) priklausiusios knygos (saugojimo šifrai K.J. 5060, K.J. 5062).

Kai kurie egzemplioriai yra išsaugoję ir ankstesniųjų savininkų ekslibrisus. Visa tai rodytų, jog K. Jablonskis neslėpė senųjų knygų ženklų, rodžiusių, iš kur šie rašto paminklai pateko mokslininko nuosavybėn.

K. Jablonskio knygų rinkinyje būta dubletų. Galima manyti, jog tos, daugiausia užsienyje išleistos knygos į biblioteką pateko ne visai atsitiktinai, o tikintis jas išmai-nyti į kitas kolekcininkui reikalingas knygas. Beje, kolekcininko-bibliofilo savybės atspindi ir kai kurios komplektavimo ypatybės, pavyzdžiui, kad ir nedidelė elzevirų kolekcija (ją sudaro garsiosios „respublikų“ serijos leidiniai).

Žinoma, šias menkas prielaidas, liudijančias K. Jablonskio sąsajas su bibliofilija, nesunku būtų paneigti atsižvelgiant į kai kuriuos kitus dalykus. Štai kad ir bibliotekos tvarkymas. Neatrodo, jog savininkas bus rūpinęsis įsigyti specialiai įrištų bibliofilinių leidinių. Nematyti ir itin „suvargusių“ knygelių restauravimo žymių. Pats K. Jablonskis knygas pažymėdavo autografu. Ekslibrisas buvo sukurtas vėliau, jau po mokslininko mirties, kai knygos buvo padovanotos LMAB. Šio grafikos kūrinėlio autorius – dailininkas Vytautas Kalinauskas [9, 36]. Dabartinio memorialinio fondo knygos yra su šiais ekslibrisais.

Ir vis dėlto vargu ar galime kelti šiandien suprantamus bibliofilo bibliotekos reikalavimus rinkiniui, sukomplektuotam prieš daugiau nei pusę amžiaus?

Taigi asmeninė K. Jablonskio biblioteka – ne tik universali mokslininko, bet ir bibliofilo biblioteka. O jos bibliografinės retenybės ir unikumai – knygos mylėtojo, sistemingai atlikusio senų ir retų knygų paieškas, perlai. Tas faktas, jog knygų kolekcininkas nepriklausė bibliofilinėms organizacijoms, neturėtų paneigti tokios vertingos bibliotekos savininko polinkio į bibliofiliją. Beje, iki mokslininko mirties tokių organizacijų, be Kauno knygų mėgėjų draugijos, ir nebuvo. Svarbiausia yra tai, kad K. Jablonskis bendravo su kitais knygų mėgėjais ir to bičiuliavimosi vaisius – turtinga ir unikali biblioteka, kuria šiandien aktyviai naudojasi mokslininkai ir studentai.

Įteikta 2003 m. gegužės mėn.

1. ČEPIENĖ, Konstancija, PETRAUSKIENĖ, Irena. *Vilniaus akademijos spaustuvs leidiniai, 1576–1805*. Vilnius, 1979.
2. DLUSKI, Jacobus Franciscus. *Antiquitas Minorum conventualium in Magno Ducatu Lithuaniae, eiusque a provincia Poloniae et Rusiae independentia, una cum rationibus eorum, qui nunc in eo sunt conventuum in suam provinciam restituendorum*. Vilnac : typis Franciscanis, 1671.
3. ESTREICHER, Karol. *Bibliografia Polska*. Kraków, 1905, t. 20.
4. J. Elisono laiskai K. Jablonskiui. Lietuvos mokslų akademijos bibliotekos Rankraščių skyrius, F. 256–128, 129.
5. *Knygotyra* : enciklopedinis žodynas. Vilnius, 1997.
6. *Medžiaga Lietuvos istorijos bibliografijai*. Lietuvos mokslų akademijos bibliotekos Rankraščių skyrius, F. 256–786.
7. MERKYS, Vytautas. *Konstantinas Jablonskis*. Vilnius, 1991.
8. *Polski słownik bibliograficzny*. Kraków, 1939–1946, t. 5, p. 188–189.
9. ŽUKAS, Vladas. *Prisiminimų puslapiai* : pažinti kultūros žmonės. Vilnius, 2002.

PERSONAL LIBRARY BY ACADEMICIAN KONSTANTINAS JABLONSKIS: ASPIRATIONS OF THE BIBLIOPHILE

DAIVA NARBUTIENĖ

Abstract

The library of the Lithuanian Academy of sciences got the collection of books by academician Konstantinas Jablonskis at 1964. Richness and plenty characterized this collection: it was an all-purpose scientific library by a real bibliophile. There are the books and the periodicals from the fields of history, law, philology and the natural history. It comprises now the memorial collection of K. Jablonskis of more than 9000 items of different publications.

The present article discusses the rare of this collection in three aspects. The first one involves the bibliographical rarities and the unique copies; the second one – the copies with the autographs by different authors or well-known persons; the third one – the copies with the inscriptions by the previous owners. The factors presenting the bibliophilistic aspirations of K. Jablonskis are discussing in this article too.